

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 371/2007**z dnia 2 kwietnia 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 950/2006 ustanawiające szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 zgodnie z niektórymi kontyngentami taryfowymi i umowami preferencyjnymi**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 40 ust. 1 lit. e) pkt iii),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiającego wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾ przewiduje, że wnioskodawcy ubiegający się o pozwolenie na przywóz nie powinni składać więcej niż jeden wniosek o pozwolenie na przywóz w odniesieniu do danego numeru porządkowego kontyngentu na dany okres obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego. Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 mają zastosowanie bez uszczerbku dla dodatkowych warunków lub odstępstw, które mogłyby być ustanowione w rozporządzeniach sektorowych. Aby w szczególności zapewnić stałe zaopatrzenie na rynku wspólnotowym, należy utrzymać okresowość składania ofert przewidzianą w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 950/2006 ⁽³⁾, w związku z czym konieczne jest wprowadzenie w tej kwestii odstępstwa od art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006.

(2) Doświadczenie zdobyte w pierwszych miesiącach stosowania rozporządzenia (WE) nr 950/2006 wskazuje, że należy udoskonalić wspólne zasady zarządzania ustanowione we wspomnianym rozporządzeniu.

(3) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 950/2006, w przypadku gdy dopuszczenie do swobodnego obrotu nie ma miejsca w państwie członkowskim, które wydało pozwolenie na przywóz, państwo członkowskie, w którym nastąpi dopuszczenie do swobodnego obrotu, powinno zachować oryginał pozwolenia na

przywóz. Aby umożliwić podmiotowi gospodarczemu wykorzystanie pozostających ilości objętych pozwoleniem na przywóz oraz ułatwić zwolnienie zabezpieczenia pozwolenia na przywóz, państwo członkowskie powinno zachować jedynie kopię pozwolenia.

(4) Informacje, określone w art. 8 lit. b) pkt i) rozporządzenia (WE) nr 950/2006, przekazywane Komisji przez państwa członkowskie powinny również obejmować ilości przywiezione w postaci cukru białego.

(5) Zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 950/2006, począwszy od dnia 30 czerwca do końca roku gospodarczego, wszystkie przemysłowe rafinerie cukru we Wspólnocie mogą składać we wszystkich państwach członkowskich wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji w granicach ilości przysługujących każdemu państwu członkowskiemu, na które może zostać wydane pozwolenie na przywóz cukru do rafinacji. W tych przypadkach nie powinno stosować się obowiązku, wynikającego z art. 4 ust. 2 akapit drugi wspomnianego rozporządzenia, dotyczącego składania wniosku do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym jest zarejestrowany do celów podatku VAT.

(6) Jeżeli cukier przywieziony jako cukier do rafinacji nie został poddany rafinacji w okresie ustalonym w art. 4 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 950/2006, jedynie posiadacz pozwolenia na przywóz powinien wnieść opłatę wynoszącą 500 EUR za każdą tonę ilości cukru niepoddanego rafinacji. W związku z tym tę samą karę przewidzianą w art. 11 ust. 3 lit. a) należy wykreślić w odniesieniu do producenta cukru posiadającego uprawnienia.

(7) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1894/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącym zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Brazylią dotyczącego zmiany list koncesyjnych Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii oraz Republiki Słowackiej w związku z ich przystąpieniem do Wspólnoty Europejskiej, zmieniającym i uzupełniającym załącznik I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽⁴⁾, Wspólnota zobowiązała się do przywozu z Brazylii kontyngentu taryfowego wynoszącego 10 124 tony surowego cukru trzcinowego do rafinacji po obniżonej stawce celnej wynoszącej 98 EUR za tonę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, str. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 289/2007 (Dz.U. L 78 z 17.3.2007, str. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2031/2006 (Dz.U. L 414 z 30.12.2006, str. 43).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 397 z 30.12.2006, str. 1.

- (8) Kontyngent ten powinien być ustanowiony i zarządzany zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 950/2006 jako kontyngent na „cukier wymieniony w koncesji CXL”. Jako że art. 24 tego rozporządzenia otwiera kontyngenty taryfowe na cukier wymieniony w koncesji CXL w oparciu o lata gospodarcze, roczny kontyngent taryfowy na surowy cukier trzcinowy do rafinacji pochodzący z Brazylii powinien uwzględnić fakt, że rok gospodarczy 2006/2007 obejmuje 15 miesięcy.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 950/2006.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

i) informacje na temat całkowitej, faktycznie przywiezionej ilości:

— w postaci cukru do rafinacji, według wagi *tel quel* i wyrażonej w ekwiwalencie cukru białego,

— w postaci cukru nieprzeznaczonego do rafinacji, według wagi *tel quel* i wyrażonej w ekwiwalencie cukru białego,

— w postaci cukru białego;

ii) informacje na temat ilości cukru według wagi *tel quel* i w ekwiwalencie cukru białego, który został faktycznie poddany rafinacji.”;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 950/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Niezależnie od przepisów art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz mogą być składane w każdym tygodniu, od poniedziałku do piątku, począwszy od daty, o której mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, do momentu przerwania wydawania pozwoleń, o którym mowa w art. 5 ust. 3 akapit drugi niniejszego rozporządzenia.”;

- 2) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy dopuszczenie do swobodnego obrotu nie ma miejsca w państwie członkowskim, które wydało pozwolenie na przywóz, państwo członkowskie, w którym nastąpi dopuszczenie do swobodnego obrotu, zachowuje kopię pozwolenia na przywóz i w odpowiednim przypadku dokument dodatkowy, wypełniony zgodnie z art. 22 i 23, oraz przekazuje jego kopię państwu członkowskiemu, które wydało pozwolenie na przywóz. W takich przypadkach posiadacz pozwolenia na przywóz zachowuje oryginał pozwolenia.”;

- 3) w art. 8 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) przed dniem 1 marca w odniesieniu do poprzedniego roku gospodarczego lub poprzedniego okresu dostawy, w zależności od przypadku:

- 4) w art. 10 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku wniosków składanych zgodnie z lit. b) akapitu pierwszego i w drodze odstępstwa od art. 4 ust. 2 akapit drugi, wnioskodawcy mogą składać wnioski o pozwolenie na przywóz do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym są zarejestrowani do celów podatku VAT. W tym przypadku wnioskodawca przedstawia dokument zaświadcający, że jest zatwierdzoną rafinerią przemysłową zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Komisji (WE) nr 952/2006 (*).

(*) Dz.U. L 178 z 1.5.2006, str. 39.”;

- 5) w art. 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zatwierdzeni producenci cukru uiszczają, przed dniem 1 czerwca następującym po określonym roku gospodarczym, opłatę w wysokości 500 EUR za każdą tonę ilości cukru, w odniesieniu do którego nie mogą przedstawić dowodów zgodnych z wymogami państwa członkowskiego na to, że cukier, o którym mowa w ust. 2 lit. c), nie jest cukrem z przywozu nieprzeznaczonym do rafinacji lub, jeśli jest to cukier przeznaczony do rafinacji, że cukier nie został poddany rafinacji ze szczególnych względów technicznych lub z powodu działania siły wyższej.”;

- 6) w art. 24 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W każdym roku gospodarczym kontyngent 106 925 ton surowego cukru trzcinowego przeznaczonego do rafinacji, objętego kodem CN 1701 11 10, otwiera się jako kontyngent cukru wymienionego w koncesji CXL objęty stawką celną w wysokości 98 EUR za tonę.

Jednakże w roku gospodarczym 2006/2007 ilość ta wynosi 144 388 ton surowego cukru trzcinowego.

2. Ilości określone w ust. 1 przyznaje się, zależnie od kraju pochodzenia, jak następuje:

— Kuba 58 969 ton,
— Brazylia 34 054 tony,
— Australia 9 925 ton,
— pozostałe kraje trzecie 3 977 ton.

— Kuba 73 711 ton,
— Brazylia 47 630 ton,
— Australia 17 369 ton,
— pozostałe kraje trzecie 5 678 ton.”.

Artykuł 2

Jednakże w roku gospodarczym 2006/2007 podział według kraju pochodzenia jest następujący:

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji